

den förut gällande, eller ock den af Kongl. Maj:t till 1880 års Riksdag föreslagna tullen af 50 öre pr 100 kilogram, eller en högre, t. ex. 1 öre pr kilogram.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1882.

Jöns Pehrsson.

Från Kronobergs län.

N:o 33.

Af Herr **Jöns Pehrsson**: *Angående besluts fattande att hvitbetssockertillverkningsafgiften ej må höjas utöfver det belopp, som för år 1881 blifvit bestämdt.*

Ännu lefver nog hos mången minnet af de meningsstrider, som vexlades, då skatten infördes på hvitbetssockertillverkningen inom landet. Jag var då och är fortfarande af den mening, att beslutet icke var ett klokt eller fosterländskt beslut, och det har äfven haft till följd att hvitbetssockerfabrikationen måst i de flesta fall öfvergifvas. Ännu arbetar en enda fabrik dermed; men om skatten skall höjas till det belopp, som därför är bestämdt, måste antagligen äfven denna fabrik liksom förut skånska sockerfabriksaktiebolaget sysselsätta sig med endast raffinadering och öfvergifva hvitbetssockerfabrikationen. En betydlig förlustskulle derigenom uppkomma för de många fattiga, hvilka nu hafva sysselsättning vid dessa fabriker, om hvitbetsodlingen upphörde, en erfarenhet, som redan vunnits sedan Landskrona hvitbetssockerfabrik upphört. Dess välgörande verkningar under den tid, hvitbetssockerfabrikationen drefs, sträckte sig vida omkring, till och med till den fattiga ort, jag tillhör. Om nu hela hvitbetssockertillverkningen i följd af den beslutade skatten upphör, är ju uppenbart, att en stor del landtbrukares arbetskraft deraf lider; och det

skall nödvändigt i sin mån medverka till ökad utvandring, om man i landets alla delar trycker arbetet och beskattar den inhemska industrien. Det torde således vara talande skäl för handen, att Riksdagen för sin del beslutar att någon vidare förhöjning i skatten för hvitbetssockerfabrikationen utöfver den för sistlidet år gällande icke skall ega rum. Genom ett sådant beslut torde den enda fabrik, som nu arbetar i branschen och eges af ett kapitalstarkt bolag, kunna fortsätta sin affär till välbehöflig hjälp och nytta för en del fattigt arbetsfolk samt till fördel för jordbruket i den ort, der denna fabrik är belägen.

Jag vågar föreslå att

Riksdagen för sin del beslutar att ingen förökning på den förut bestämda skatten för hvitbetssockertillverkningen får ega rum utöfver det belopp, som var gällande för sistlidet år 1881.

Om remiss häraf till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1882.

Jöns Pehrsson.

Från Kronobergs län.